

ת"פ 65165/01/20 - מדינת ישראל נגד נביל בן מוחמד חמוד, יליד שנת 1983, אדהם בן עומר היב, יליד שנת 1984

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 65165-01-20

מדינת ישראל נ' נביל חמוד

ואח'

לפני השופט יצחק כהן, סגן נשיא

7.9.2020

מדינת ישראל

המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד אדם סרי

נגד

1. נביל בן מוחמד חמוד

יליד שנת 1983

ע"י ב"כ עוה"ד עימאד אל חאג' וג'ואד שחאדה

2. אדהם בן עומר היב

יליד שנת 1984

ע"י ב"כ עוה"ד ענאן עליאן והיב חיר

הנאשמים

גזר דין

א. רקע

1. הנאשמים הורשעו, לאחר שמיעת ראיות, בעבירת שוד לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977. הנאשם מס' 2 הורשע בנוסף להרשעתו בעבירת שוד, בעבירת שיבוש מהלכי משפט, לפי סעיף 244 לחוק העונשין.
2. העבירות המיוחסות לנאשמים בוצעו על ידם בתאריך 11.1.2020. על פי העובדות שהוכחו, הנאשם מס' 1 ואדם בשם בר מיטלמן סיכמו לבצע עסקת המרת מטבע. הוסכם שהנאשם מס' 1 יעביר לבר 3.33 מטבעות ביטקוין, ששווין היה כ- 27,000 דולר, ובתמורה ישלם בר לנאשם מס' 1 סכום של כ- 96,400 ₪ (לפי שער הביטקוין בשעת ביצוע העסקה). לא הייתה זו העסקה הראשונה שנעשתה בין בר מיטלמן והנאשם. על פי המוסכם בין הנאשם מס' 1 ובר, בר שלח שליח, בשם דן אור, לפגוש את הנאשם מס' 1, ולשלם לו את התמורה המגיע לו בשקלים, עבור מטבעות הביטקוין שהיה על הנאשם מס' 1 להעביר לבר.
3. בשעות הערב בתאריך 11.1.2020 פגש דן אור את הנאשם מס' 1 בשוב כאבול, שם מתגוררים הנאשמים,

עמוד 1

והנאשם מס' 1 הובילו אל ביתו של הנאשם מס' 2. בביתו של הנאשם מס' 2 התכתב דן אור עם בר מיטלמן, באמצעות הטלפון הנייד, וביקש את אישורו למסור את הכסף לנאשם מס' 1. ואולם, בר מיטלמן השיב לדן אור, שהעברת הביטקוין עדיין לא בוצעה. על כן, דן סירב למסור לנאשם מס' 1 את הכסף שהיה ברשותו.

4. בשלב מסוים, כאשר דן אור התכתב עם בר מיטלמן באמצעות הטלפון הנייד, הנאשם מס' 1 העיף מידו את הטלפון, והנאשם מס' 2 הוציא חפץ הנחזה להיות אקדח. שני הנאשמים איימו על דן אור, ונטלו ממנו את סכום הכסף שהיה ברשותו. בין היתר נטלו הנאשמים מידו של דן אור סכום כסף של 5,000 ₪ ועוד 1,000 דולר שהיה כספו האישי שלו, אותו הכין לצורך נסיעה לחופשה בתורכיה. דן ביקש מהנאשמים שישאירו בידו סכום זה, והם אכן החזירו לו את כספו, אך כספו של בר, בסך 96,400 ₪, נותר בידיהם.

5. לאחר דברים אלה, הובילו הנאשמים את דן אור למכוניתו, והנאשם מס' 2 התלווה אליו לנסיעה כדי לסייע לו להגיע לצומת הכניסה לשוב כאבול. במהלך הנסיעה ראה הנאשם מס' 2, כי במכוניתו של דן מותקנת מצלמה. בצאתו מהמכונית תלש הנאשם מס' 2 את המצלמה ונטל אותה, וזאת עשה כדי להעלים ראיות ולהכשיל את החקירה ואת ההליך השיפוטי.

ב. טענות בא כוח המאשימה

6. בפתח טיעונו הגיש בא כוח המאשימה "הצהרת נפגע" שנחתמה על ידי דן אור, בה תאר דן אור את הנזק הנפשי שנגרם לו כתוצאה מעבירת השוד שבוצעה כלפיו.

בא כוח המאשימה טען, כי הנאשמים פגעו בערכים מוגנים חשובים, והם שמירת שלמות הגוף ושמירת הקניין. בא כוח המאשימה הוסיף, שגם אם הנאשמים לא פגעו בדן אור באופן פיזי בעת ששדדו אותו, הרי כעולה מהצהרת הנפגע שהוגשה, הוא נפגע מבחינה נפשית. בא כוח המאשימה ציין, בהגנותו, כי הנאשמים לא שדדו מדן אור את כספו האישי אלא את כספו של בר מיטלמן בלבד, וכן הוסיף, כי לנאשמים אין הרשעות פליליות קודמות. עם זאת, בא כוח המאשימה סבור, כי בהסתמך על פסקי דין שהגיש במהלך טיעונו, יש מקום לקבוע, שמתחם העונש ההולם נע בין 3 שנות מאסר בפועל ועד 6 שנות מאסר בפועל, וכן יש מקום לכלול רכיב של פיצויים לכל אחד מהנפגעים.

ג. טענות באי כוח הנאשמים

7. בא כוח הנאשם מס' 1 טען, שהנאשם מס' 1 נטל מדן אור כסף שהגיע לו, לאחר שדאג להעביר לבר מיטלמן את מטבעות הביטקוין שהתחייב להעביר. בא כוחו הנאשם מס' 1 הוסיף, כי לנטילת הכסף מדן אור לא קדם תכנון מוקדם בין שני הנאשמים, ועובדה היא, שהם לא נטלו ממנו את כספו האישי אלא רק את כספו של בר מיטלמן, אשר הגיע לנאשם מס' 1 במסגרת העסקה שנעשתה.

בא כוח הנאשם מס' 1 הוסיף וטען, כי לא נעשה שימוש בנשק, והדגיש את העובדה שהנאשם מס' 1 זוכה מעבירה של שיבוש מהלכי המשפט שהמאשימה ייחסה גם לו. עוד טען בא כוח הנאשם מס' 1, כי הנאשם מס' 1 הוא אדם נורמטיבי, שאין לחובתו הרשעות פליליות קודמות והוא נשוי ואב ל- 3 ילדים המפרנס את משפחתו.

בהסתמך על מספר פסקי דין שהוצגו על ידו במהלך טיעונו, בהם ניתן, בין היתר, דגש לכך שהייתה זו המעידה ראשונה של הנאשם, סבור בא כוח הנאשם מס' 1, כי מתחם העונש ההולם נע בין 9 חודשי מאסר ועד 24 חודשי מאסר (כפי שלמעשה טען בא כוח הנאשם מס' 2, אשר טען לעונש בשם הנאשם מס' 2 לפני בא כוח הנאשם מס' 1).

8. בא כוח הנאשם מס' 2 טען אף הוא כי לא היה תכנון מוקדם לשדוד את דן אור, והוסיף, כי הרוח החיה היה למעשה הנאשם מס' 1. גם בא כוח הנאשם מס' 2 הדגיש את העובדה, שלא ננקטה אלימות פיזית נגד דן אור, כי לנאשם מס' 2 אין הרשעות פליליות קודמות, וכי כספו של דן אור הושב לו ולא נלקח על ידי הנאשמים, וכי בתסקיר המעצר שנעשה בעניינו, נקבע כי רמת מסוכנותו בינונית.

בא כוח הנאשם מס' 2 סבור, שאין לקבל את הצהרת הנפגע שכתב דן אור, וזאת מהטעם, שלפי עדותו, יום למחרת האירוע הוא שב לעבודתו הסדירה. עוד טען בא כוח הנאשם מס' 2, כי הנאשם מס' 2 נשוי ואב לשני ילדים, המפרנס את משפחתו, ויש להטיל עליו עונש מתון באשר מדובר בעבירת שוד שנעברה ברף הנמוך.

בהסתמך על שורה של פסקי דין שהוצגו על ידו, טען בא כוח הנאשם מס' 2, כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם מס' 2 נע בין 9 חודשי מאסר בפועל ועד 24 חושי מאסר לריצוי בפועל.

ד. בקשת נאשם מס' 1 לתסקיר מבחן

9. בפתח טיעונו ביקש בא כוח הנאשם מס' 1 להורות לשירות המבחן לערוך תסקיר מבחן בעניינו של הנאשם מס' 1. באותו מעמד דחיתי בקשת בא כוח הנאשם מס' 1, וקבעתי כי אתיחס לכך בגזר הדין.

10. אמנם, מדובר בהרשעה ראשונה של אדם, שניהל אורח חיים נורמטיבי, ופרנס את משפחתו המונה 5 נפשות. עם זאת, לא מצאתי שקיימת נזקקות טיפולית, המצדיקה את מעורבותו של שירות המבחן. העסקת שירות המבחן בעניינם של נאשמים שלא זקוקים לשיקום, למסגרות טיפוליות או לענישה טיפולית, גורמת לתקלה גדולה בפעילותו הסדירה של שירות המבחן, והדבר מעכב את הטיפול בעניינם של נאשמים שזקוקים למסגרות שיקום ולענישה טיפולית.

במקרה שלפני, לא מצאתי מקום לערב את שירות המבחן.

ה. ריבוי עבירות - לגבי הנאשם מס' 2

11. באי כוח המאשימה והנאשם מס' 2 התייחסו לשתי העבירות בהן הורשע הנאשם מס' 2, כעבירות שבוצעו במסגרת אירוע אחד. על כן, בטיעונם טענו באי כוח המאשימה ובא כוח הנאשם מס' 2 להטלת עונש אחד כולל על הנאשם מס' 2, בגין שתי העבירות שנאשם זה הורשע בביצוען.

לאחר ששקלתי עמדת באי כוח הצדדים, הנני מחליט שלא לסטות מהדרך שהתוותה על ידי באי כוח המאשימה והנאשם מס' 2. לפיכך, מתחם העונש ההולם ייקבע להלן עבור שתי העבירות שהנאשם מס' 2 הורשע בביצוען גם יחד, ואף העונש שייגזר על הנאשם, יהיה עונש אחד עבור שתי העבירות.

ו. קביעת מתחם העונש ההולם

12. העיקרון המנחה בקביעת "מתחם העונש ההולם" הוא "עיקרון ההלימה". על פי עיקרון זה יש לקיים יחס הולם בין חומרת המעשה, בנסיבותיו, ומידת אשמו של הנאשם, מחד גיסא, ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו, מאידך גיסא. בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב במידת הפגיעה בערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה, ובמידת הענישה הנהוגה בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה על ידי הנאשם. בשלב זה בית המשפט אינו מתייחס לנסיבות האישיות של הנאשם, שכן השלב בו בית המשפט מתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם, יהיה השלב בו יבוא בית המשפט לקבוע את עונשו של הנאשם, בתוך מתחם העונש ההולם.

13. בסעיף 40ט' לחוק העונשין, פורטו נסיבות שונות, שאינן מהוות רשימה סגורה, שעל בית המשפט להתחשב בהם, ככל שבית המשפט סבור שהן משפיעות על חומרת המעשה ועל אשמו של הנאשם. במקרה שלפני יש לזקוף לחובת הנאשמים את הנזק שנגרם על ידם לשני הנפגעים. מבר מיטלמן שדדו הנאשמים סכום כסף לא מבוטל, ועד עתה לא הובאה לפני ראיה כי השיבו לו את הסכום. כלפי דן אור בוצעה עבירה שגרמה לו זעזוע נפשי קשה.

14. העונש המרבי שהמחוקק קצב לעבירת השוד לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין הוא 20 שנות מאסר. העונש המרבי הקצוב לעבירת שיבוש מהלכי המשפט, שבוצעה על ידי הנאשם מס' 2, הוא 3 שנות מאסר. קביעת מתחם העונש ההולם אינה יכולה להיעשות במנותק מנתונים אלה, שכן העונש המרבי שנקבע לצד העבירות הנ"ל מלמד על מידת החומרה שהמחוקק מייחס לעבירות בהן הורשעו הנאשמים, וכאמור, את מתחם העונש ההולם יש לקבוע על פי עקרון ההלימה.

15. הנאשמים פעלו בצוותא כנגד אדם שהגיע כדי לבצע עסקה עם הנאשם מס' 1, ושדדו ממנו סכום כסף נכבד, והעבירה שבוצעה על ידי הנאשמים היא עבירה חמורה. לאחר ששקלתי טענות באי כוח הצדדים, ושקלתי את הפסיקה שהוצגה על ידם, המעידה על מנעד רחב בכל הנוגע לקביעת מתחם העונש ההולם בעבירת השוד, ולאור עקרון "ההלימה", הנני סבור כי מתחם העונש ההולם במקרה שלפני נע בין 30 חודשי מאסר בפועל ועד 5 (חמש) שנות מאסר בפועל.

ז. סטייה ממתחם העונש ההולם

16. על פי סעיף 40ד(א) לחוק העונשין, בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם אם מצא, כי יש סיכוי של ממש לשיקומו של הנאשם. במקרה שכזה, רשאי בית המשפט לקבוע את עונשו של הנאשם "לפי שיקולי שיקומו", וכן מוסמך בית המשפט להורות על נקיטת אמצעי שיקום, לרבות העמדת הנאשם במבחן. עם זאת, לא ניתן לחרוג ממתחם העונש ההולם, גם כאשר יש סיכוי של ממש לשיקומו של הנאשם, אם מעשה העבירה ומידת אשמו של הנאשם הם "בעלי חומרה יתרה".

17. במקרה שלפני לא מצאתי שיקולי שיקום המצדיקים סטייה ממתחם העונש ההולם שקבעתי לעיל. עונשם של הנאשמים ייגזר אפוא בתוך מתחם העונש ההולם שקבעתי לעיל.

ח. קביעת העונש

18. קביעת העונש לנאשם מס' 1:

הנאשם מס' 1, בן 37 שנים, נשוי ואב לשלושה ילדים, עובד כמכונאי רכב למשאיות, ומפרנס את משפחתו. כאמור, לנאשם מס' 1 אין הרשעות פליליות קודמות, אך באירוע השוד מושא גזר דין זה הוא היה הרוח החיה. בעקבות השוד שבוצע, הנאשם היה נתון במעצר מתאריך 11.1.2020 ועד 11.3.2020, ולאחר מן היה נתון במעצר באיזוק אלקטרוני.

מקובל עלי, כי הנאשם מס' 1 ניהל אורח חיים נורמטיבי, וכי העבירה בה הורשע במסגרת פסק דין זה, היא מעידתו הראשונה. מאידך, אין להתעלם מחומרת העבירה והשפעתה על המתלונן דן אור, ומכך שעד לעצם היום הזה לא הובאה לפני ראייה המלמדת על כך שהנאשם מס' 1 השיב למי מהמתלוננים את סכום הכסף ששדד מן אור. אוסיף, כי מקובלת עלי טענת בא כוחו של הנאשם מס' 1, כי יש להתחשב בכך שהמתלונן דן אור לא נפגע פיזית, וכן שאין לזקוף לחובת נאשם את ניהול המשפט, ואת ניסיונו להוכיח את חפותו. ואולם, לצד זאת, אין להתעלם מכך, שבמקרה שלפני, הנאשם ניסה להוכיח את חפותו באמצעות מסמך לגביו נקבע, כי הוא מסמך "מפוברק" (מוצג נ/1).

על כן, לאחר ששקלתי טענות באי כוח הצדדים, ובהתחשב בכל הנסיבות הצריכות לעניין, לרבות הפגיעה שתיגרם למשפחתו של הנאשם, וכן התקופות בהן הנאשם מס' 1 היה נתון במעצר במתקן כליאה ובמעצר באיזוק אלקטרוני, הנני דן את הנאשם מס' 1 ל- 3 (שלוש) שנות מאסר לריצוי בפועל. לעונש זה יתווסף מאסר על תנאי ותשלום פיצויים למתלוננים בר מיטלמן ודן אור, כפי שייקבע בסיפה לגזר דין זה.

19. קביעת העונש לנאשם מס' 2:

הנאשם מס' 2, בן 36 שנים, נשוי ואב לשני ילדים, עובד במפעל ברזל. אמנם, הנאשם מס' 2 לא היה הרוח החיה בעת ביצוע השוד, אך לעומת הנאשם מס' 1, הנאשם מס' 2 הורשע גם בעבירה של שיבוש מהלכי המשפט, וזאת לאחר שתלש את מצלמת הרכב שהייתה מותקנת במכוניתו של דן אור, ששוויה כ- 4,000 ₪.

גם לנאשם מס' 2 אין הרשעות קודמות, ועד לביצוע השוד הוא ניהל אורח חיים נורמטיבי. בעקבות השוד שבוצע, הוא היה נתון במעצר מתאריך 12.1.2020 ועד לתאריך 9.3.2020, מועד בו שוחרר למעצר באיזוק אלקטרוני.

על כן, לאחר ששקלתי את טענות באי כוח הצדדים ואת כל הנסיבות הצריכות לעניין, לרבות הפגיעה שתיגרם למשפחתו של הנאשם מס' 2, ובתקופות בהן הנאשם מס' 2 היה נתון במעצר במתקן כליאה ובאיזוק אלקטרוני, הנני דן את הנאשם מס' 2 ל- 3 (שלוש) שנות מאסר בפועל. לעונש זה יתווסף מאסר על תנאי ותשלום פיצויים למתלוננים דן אור ובר מיטלמן, כפי שייקבע בסיפה לגזר דין זה.

ט. סוף דבר

20. הנני דן את הנאשם מס' 1 (נביל חמוד, בן מוחמד, ת"ז 032640401) לעונשים הבאים:

(א) 3 (שלוש) שנות מאסר לריצוי בפועל.

(ב) 12 (שנים עשר) חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא, שבמשך שלוש שנים לא יעבור הנאשם מס' 1 עבירות גניבה, מכל מין וסוג, או עבירות שוד לפי סעיף 402 לחוק העונשין.

(ג) הנני מחייב את הנאשם מס' 1 לשלם למתלונן בר מיטלמן סך 50,000 (חמישים אלף) ₪. סכום זה ישולם למתלונן בר מיטלמן, באמצעות המרכז לגביית אגרות קנסות והוצאות, עד ליום 31.12.2020.

(ד) הנני מחייב את הנאשם מס' 1 לשלם למתלונן דן אור סך 5,000 (חמשת אלפים) ₪. סכום זה ישולם למתלונן דן אור באמצעות המרכז לגביית אגרות קנסות והוצאות עד ליום 31.12.2020.

(ה) מתקופת המאסר שעל הנאשם מס' 1 לרצות בפועל על פי סעיף קטן (א) שלעיל, תנוכה התקופה בה הנאשם היה נתון במעצר (מתאריך 11.1.2020 ועד 11.3.2020).

21. הנני דן את הנאשם מס' 2 (אדהם היבי (בן עומר) ת"ז 032646192) לעונשים הבאים:

(א) 3 (שלוש) שנות מאסר לריצוי בפועל.

(ב) 12 (שנים עשר) חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא, שבמשך שלוש שנים לא יעבור הנאשם מס' 2 עבירות גניבה, מכל מין וסוג, או עבירות שוד לפי סעיף 402 לחוק העונשין.

(ג) הנני מחייב את הנאשם מס' 2 לשלם למתלונן בר מיטלמן סך 50,000 (חמישים אלף) ₪. סכום זה ישולם למתלונן בר מיטלמן, באמצעות המרכז לגביית אגרות קנסות והוצאות, עד ליום 31.12.2020.

(ד) הנני מחייב את הנאשם מס' 2 לשלם למתלונן דן אור סך 5,000 (חמשת אלפים) ₪. סכום זה ישולם למתלונן דן אור באמצעות המרכז לגביית אגרות קנסות והוצאות עד ליום 31.12.2020.

(ה) מתקופת המאסר שעל הנאשם מס' 2 לרצות בפועל על פי סעיף קטן (א) שלעיל, תנוכה התקופה בה הנאשם היה נתון במעצר (מתאריך 11.1.2020 ועד 9.3.2020).

22. על הנאשמים להתייצב לריצוי עונשי המאסר שהושתו עליהם ביום ב' 21.9.2020 לא יאוחר משעה 11:00 בבוקר, בבית המעצר "קישון", כשבידם תעודת זהות, אלא אם שירות בתי הסוהר יורה להם להתייצב במקום אחר. הנאשמים יתאמו את כניסתם למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון בשירות בתי הסוהר, בטלפונים 08 - 9787377 או 08 - 9787336.

עד למועד התייצבות הנאשמים לריצוי עונשי המאסר, ימשיכו לחול עליהם התנאי המגבילים אשר נקבעו על ידי בית המשפט בעת שהנאשמים שוחררו למעצר באיזוק אלקטרוני.

ניתן היום, י"ח באלול, התש"ף, 7.9.2020, והודע בפומבי.

והודע לנאשמים כי הם זכאים לערער על פסק הדין בתוך 45 ימים מהיום לפני בית המשפט
העליון, בירושלים.

יצחק כהן, שופט
סגן נשיא